

DAGBOEK van een schaapherder

Twintig jaar lang was hij gewend de lakens uit te delen. Bij de sportkoepel NOC*NSF, als raadslid en fractievoorzitter van GroenLinks in Venlo. En zeker gedurende twaalf jaar als wethouder. En toen was plots de accu leeg. Peter Frey (53) nam afscheid van de politiek. Sinds 6 april is hij schaapherder. Onze verslaggever liep een dag mee met Frey, 245 schapen en de border collie Juupke. „Ik ben bezig aan een *schabbatical*”, grapt hij.

door John Verstraelen

‘Kom links, ga rechts! Aan de oever van het Zwart Water in Venlo geeft

Peter Frey de bordercollie Juupke commando's. Juupke drijft in een mum van tijd 245 schapen bijeen. Ondertussen breekt de oud-wethouder de afzetting rond de kudde af en schakelt de accu uit waarmee de schrikdraad wordt gevoed. Peter Frey is sinds 6 april schaapherder voor landschapsbeheer De Wassum en blijft dat nog tot 6 oktober. Een niet-alledaagse switch voor een politicus in hart en nieren. Maar een weloverwogen keuze. „Ik ben bezig aan een *schabbatical*. Een sabbatical tussen de schapen. Even helemaal afschakelen. Twintig jaar lang zei ik wat er moest gebeuren. Stuurde ik mensen aan. Ik stel hoge eisen aan mezelf en mijn omgeving. Gruwel van een negen-tot-vijf-mentaliteit. Werkte van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. En nu krijg ik lessen in nederigheid. Vertelt mijn baas me dat ik de stallen schoon moet maken. Help ik een dag lang met het scheren van mijn 245 schapen.”

Het schaapherderschap is voor Frey het slotakkoord van een periode van bezinning. Meditatie, retraite in een klooster in Italië. Twee jaar geleden kondigde Frey zijn afscheid als wethouder af aan, om eind vorig jaar definitief af te zwaaien. De accu van de man die onder meer verantwoordelijk was voor de Venlose imagocampagne, verkeer, natuur en landschap, cultuur, de toekomst van kloosterdorp Steyl en de grootscheepse stadsvernieuwing in de wijk Q4 was vrijwel leeg. Freys dominante, veeleisende stijl van besturen leverde hem niet alleen veel successen op, maar in toenemende mate ook kritiek. Hij kreeg last van wat veel wethouders of burgemeesters in hun derde ambtstermijn van vier jaar ervaren. Na het zaaien en oogsten volgt vaak de periode waarin burgers en raadsleden je moe worden. Zeker als je veel aandacht opeist en maar moeilijk om kunt gaan met al dan niet terecht kritiek. Frey zat op een gegeven moment alleen thuis. Zijn partner Mieke hield het voor gezien met een Peter die alleen maar hard en

lang doorwerkte. Het was onder meer Jan Mans - oud-burgemeester van Venlo en nu burgervader van Maastricht - die hem op het hart drukte een tijdlang iets heel anders te gaan doen.

Juupke zet de kudde in gang. Peter Frey loopt met herdersstok voorop. Krijgt dagelijks een schema waarop staat welk natuurgebiedje begraasd moet worden. Bermen, heuvels, de uiterwaarden van de Maas. Terwijl Juupke een oogje in het zeil houdt, snoeit de ex-wethouder jonge berkenboompjes. Die horen niet tussen de heideplanten. Hij veegt een pad langs het Zwart Water schoon waarop zijn schapen wat al te uitbundig gepoept hebben. Het past wel bij de man die als wethouder aan de basis stond van de actie Venlo Schoon, Heel Gewoon en onder wiens leiding Venlo werd uitgeroepen tot Groenste Gemeente. Frey loopt soms tegen zijn eigen verleden aan. „Laatst was ik met de schapen bij de Maas in Venlo. Zei mijn baas dat ik ook alle rommel op moest ruimen. Ik reageerde eerst verontwaardigd. Toen bleek dat ik dat zelf als wethouder in het contract met De Wassum had laten zetten.”

We zetten koers naar de Ravenvennen in Lomm, een voettocht van zeven kilometer. De regen valt met bakken uit de lucht. Wie denkt dat een schaapherder een luizenleventje heeft, komt zeker vandaag bedrogen uit. „Sommige schaapherders haken al na twee dagen af. Zij komen erachter dat het romantische beeld van de herder onder de boom die in het zonnetje naar zijn kudde kijkt, niet klopt. Ik heb tot mijn enkels in de stromt geholpen met het afkappen van de hoeven van de schapen.”

Peter Frey ging iets heel anders doen

Frey blijft ook als schaapherder een perfectionist. Is trots dat hij al na twee weken zelfstandig met Juupke op pad mocht, waar anderen veel langer over doen. Geniet van het compliment dat hij zo'n goede band heeft met de schaaphond. „Ik vind het een voorrecht dat ik dit mag doen. Landelijk staan vijfhonderd mensen op de wachtlijst voor schaapherder. Ik loop door de mooiste natuurgebieden, waar ik als wethouder verantwoordelijk voor was. Ecologisch natuurbeheer is zeer zinvol.” Mede-directeur Sjaar van Beek van De Wassum, vriend en oud-collega raadslid voor GroenLinks, had aanvankelijk zijn twij-

om bij te tanken nadat hij twaalf jaar wethouder was geweest: schapen hoeden.

fels over schaapherder Peter Frey. „Jij gaat je met de bedrijfsvoering bemoeien”, zei hij. Nou dat doe ik dus niet, maar als ze me het zouden vragen, zou ik wel wat doen aan de uitstraling van De Wassum. De vieze busjes bijvoorbeeld.” Onder het genot van een goed glas wijn wist Frey zijn vriend toch te overtuigen. Tijd voor een pauze. Frey pakt zijn boterhamtrommeltje. Acht boterhammen per dag eet hij, aangevuld met enkele koeken. En een thermoskan met warme thee, de-nerende dag is zeer welkom. „In het begin was het wennen. Vroeger hield mijn secretaresse mijn afspraken en agenda bij. Nu

smeer ik zelfs zelf mijn boterhammen. Ga om elf uur naar bed, want om zes uur gaat de wekker. Maar ik leer dagelijks. Loslaten, niet forceren, vertrouwen geven. Een kudde sturen. Vertrouwen op de hond Juupke. Als ik de afzetting rond de schapen niet meteen uit de grond krijg, niet forceren.” Contact met de politiek heeft hij amper nog. In ieder geval niet met het college uit de periode 2006-2010. „Als je weg bent, ben je ook weg. Moet je je niet op de achtergrond toch weer met vanalles gaan bemoeien.” De kans dat Frey terugkeert in de politiek schat hijzelf op vijf procent. Hij werd een tijd geleden gepolst als Groen-

Links-wethouder in Nijmegen. Maar hij gaat niet terug naar de functie die ervoor zorgde dat zijn accu leeg liep. Frey heeft zich uitgebreid laten testen door het bureau dat ook betrokken was bij de grote reorganisatie en professionalisering van het Venlose ambtenarenkorps. Een van zijn laatste projecten als wethouder. Trots vertelt Frey dat hij de hoogste scores haalde bij zaken als leiderschap, creatief en innovatief denken. In die richting wil hij na 6 oktober ook weer verder. Een uitdagende, innovatieve baan, waarvoor leiderschap is vereist. Concreet gedachtes daarover heeft hij al, maar die geeft hij nog

niet prijs. Hij wil zijn leven vooral in balans houden. De grootste winst heeft hij al geboekt. Zijn partner is alweer een hele tijd bij hem terug.

We naderen onze eindbestemming. Frey loopt voor de kudde. Juupke jaagt aan de achterkant aan. Is dit niet zeer symbolisch voor zijn nieuwe toekomst? De herder voorop die de grote lijnen aanstuurt en erop vertrouwt dat het achter hem met de hulp van anderen - in dit geval Juupke - goed gaat? Frey lacht, zo had hij het nog niet bekeken.

Aan het slot van de dag wacht Frey nog een klus. Het tellen van de schapen voordat ze voor de nacht in een omheind gebied in de Ravenvennen worden gestald. Frey schrikt. Mis ik er nu vier? Van één schaap weten we het. Dat kon onderweg niet meer verder en is tussen het groen aan een paal gebonden. Op de weg terug blijkt dat een tweede schaap er spontaan bij is gaan liggen. Nog een les vandaag: soms lossen problemen zich ook zonder je bemoeienis vanzelf op. Want met de twee 'bermtoeristen' blijkt de kudde toch weer compleet.

foto Lé Giesen